

KRIMINALOMSORGENS LEDERFORBUND (KLF)

Tilsluttet YS

Deres ref:

Vår ref: jkwh/2015

Dato: 25.09.15

HØRINGSSVAR OMORGANISERING AV KRIMINALOMSORGEN OG ENDRINGER I STRAFFEGJENNOMFØRINGSLOVEN.

Antall nivåer:

Hensikten med å etablere en organisasjon, uavhengig av størrelse og formål, må være å kunne oppnå størst mulig grad av samhörighet og samhandling. Historien og erfaring har vist at en tradisjonell stabsorganisering basert på 3 nivåer er den som er mest håndterbar i forhold til ledelse og ressursutnyttelse.

KDI anbefalte en sentermodell hvor det gamle regionsnivået i praksis blir «erstattet» av et redusert antall sentermodeller. Justisdepartementet har i ettertid bedt om en ytterligere utredning av enhetsmodellen (2 nivåer).

KLF mener at to-nivå modellen i praksis vil bety en massiv sammenslåing av enheter under en sentralt plassert og større enhet. Dette vil ikke fjerne 3 nivå tankegangen. Det vil fortsatt være behov for lokal daglig ledelse samt administrasjon for å kunne drifte disse. Noen beslutninger må nødvendigvis tas på det laveste nivået (de enkelte fengsel/friomsorgskontor) og i praksis vil man operere med 3 nivåer.

Med en rendyrket to-nivå modell vil man også flytte beslutningsmyndigheten ut fra de lokale enheter som fysisk består og som må ledes hver dag. En massiv sammenslåing av flere enheter som underlegges den største i et aktuelt geografisk område, vil flytte sin saksbehandling vekk fra de lokale enheter og opp til «moderanstalten». Dermed flytter man beslutningen bort fra lokal kjennskap og kompetanse knyttet til de innsatte. For at KDI skal være ankeinstansen vil en ærlig to-nivå modell måtte bli slik.

En av årsakene til at kriminalomsorgen i sin tid gikk fra distrikter til regioner var nettopp å flytte beslutningsmyndighet ned dit hvor problemstillingene utvikles. Dette var en utlukkende positiv utvikling i forhold til rask og effektiv saksbehandling og avgjørelser. Det er KLFs syn at to-nivå modellen vil i stor grad reversere dette.

Kontrollspenn:

Nøkkelen for god organisasjonsmessig drift er alltid kontrollspennet. Den grunnleggende tre-trinns stabsmessige organiseringen som oppstod på 1800-tallet vil alltid sørge for et kontrollspenn som er håndterbart for en ledelse/leder. Atferdsforskning på grupper og organisasjoner viser at optimal størrelse på underavdelinger/organisasjoner ligger mellom 6 og 10. En økning av dette antallet vil

proporsjonalt minske ledelsen kontroll og påvirkningsmulighet. En organisasjon må alltid tilstrebe samhörighet i relasjon og drift. To-trinns modeller kommer sjelden eller aldri i samhörighet fordi mye av organisasjonens energi brukes på korrigerende av underavdelingers hierarki, maktkamper, konflikthåndtering – for å nevne noe. En organisasjonsmodell må alltid tilstrebe samhörighet fordi det er i denne fasen en organisasjon kan levere maksimalt. Kriminalomsorgen er en svært fragmentert og forskjellig etat, både i forhold til type fengsler, innhold, friomsorg og geografi. En tre-trinns modell med lite kontrollspenn vil ivareta de geografiske utfordringene.

Lovendringer;

KLF har ikke vurdert dette. Det forutsettes at nødvendige lovendringer gjøres sett i forhold til den modell som velges.

Konklusjon;

KLF mener at Justisdepartementets vurdering av en to-trinns modell ikke vil skape den nødvendige fornying og effektivitet som enhver omorganisering bør ha som mål. Vi opplever at begrunnelsen for et slikt valg handler mer om en ideologisk og politisk oppfatning knyttet til en «avbyråkratisering og effektivisering» vi foreløpig ikke har sett empiriske eller tallbasert fakta på.

KLF mener at kriminalomsorgen må organiseres etter en stabsorganisering knyttet til tre-trinns modell. I den forbindelse støtter vi KDI opprinnelige forslag om «sentermodellen». Vi mener videre at sentermodellen mister sin kraft med tre foreslåtte senter fordi det blir for få. Videre mener vi at dagens organisering av kriminalomsorgen (regioninndeling) er en god modell som kan og bør utvikles videre. Det avgjørende for en god ledelse av en slik modell, er sterk og tydelig etatsstyring fra direktoratet.

Det foreligger mange planer og utredninger knyttet til kriminalomsorgen som denne omorganiseringen må sees opp i mot. KLF viser til St mld 12; Utvikling av kapasitet i kriminalomsorgen – kap 9.1 Fengsel og friomsorgskultur og KVVU for Østland som eksempler på dette.

Vennlig hilsen,

John Kjetil Wang-Hansen/s./
Forbundsleder
Kriminalomsorgens Lederforbund (KLF)